

Ralph Erskine

Vijfde preek. Romeinen 12:12. *"Volhardt in het gebed."*

Over uitschietend gebed en het verborgen gebed.

Het kan stof geven voor wezenlijke becommerring en verschrikking dat menigten zich schuldig maken aan een jammerlijk verzuim, en anderen aan een vreselijke onverschilligheid, in betrekking tot deze plicht van het gebed. Dit is een voorname bron van die ongodsdienstigheid en boosheid welke ons land bedekt, en waarom de Heere rechtvaardig Zijn toorn over alle standen van mensen kan uitgieten. Om dit te vermijden kan geen geschikter en krachtadiger weg worden ingeslagen, dan door onze gebeden weder te keren tot de God des hemels, tegen wie wij zwaarlijk gezondigd hebben. "Gewent u toch aan hem en hebt vrede; daardoor zal u het goede overkomen" (Job 22:21). De beste weg om toorn af te wenden en het goede uit Gods hand te ontvangen is ons aan hem te gewinnen, en de beste wijze om ons aan hem te gewinnen is, zover ik weet, dat men zich tot deze plicht van het gebed begeeft en het bestuur van de Apostel in onze tekst opvolgt, dat is, dat men "volhardt in het gebed."

2e. Ik zal die verschillende soorten gebed behandelen, welke ik heb voorgesteld, namelijk uitschietend gebed; het gebed in de binnenkamer; het gebed in het huisgezin en het openbaar gebed.

1. Ik zal met de eerstgenoemde, de uitschietend gebed beginnen. Dit soort gebed wordt niet veel betwist, daarom zal ik er niet veel van zeggen; het woord echter veel verzuimd en nagelaten, daarom zal ik het niet geheel voorbijgaan. Er zijn vier dingen, die er ons toe verbinden, en die onze consciënties kunnen overreden van de plicht van uitschietend gebed.

- (1) Wij kunnen deze plicht ophelderen met het gebod Gods. Dit soort gebed is zekerlijk begrepen in die algemene geboden van altijd te bidden, zonder ophouden te bidden, en in het gebed te volharden: "Laat uw gebeden in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God." In alles; en wederom: "Ken Hem in alle uw wegen." Wij kunnen die geboden niet recht verstaan zonder er dit soort gebed bij in te sluiten, waarmede Gods volk bij elke gelegenheid moet bezig zijn. Want zij nemen maar weinig tijd en verhinderen geen ander werk.
- (2) Dit soort gebed kan worden duidelijk gemaakt uit de voorbeelden, die wij daarvan in de Schrift hebben, waar u vindt, dat de heilige mannen Gods er mede werkzaam waren. Toen Jakob zijn zonen zegende en hen verkondigde wat hen in de navolgende dagen zou wedervaren, (Gen. 49:18) rustte hij even, met de uitroep: "Op Uw zaligheid wacht ik, Heere!" Deze uitroepen of uitschietende gebeden zijn de heilige overgangen, waarmede de gelovigen op een innerlijke en onhoorbare wijze, soms in hun spreken tot de mens zich tot God wenden. Een ander voorbeeld hebt u in de heiligen Nehemia (Neh. 2:4), die, met de beker in Zijn hand voor de koning staande, een ogenblik voor de dienst van een hogere kon afzonderen door tot de God des hemels te bidden. Hij had een belangrijk verzoek te

.doen aan de koning Arthahsastha en de koning vroeg hem wat hij wilde hebben, Maar het is opmerkelijk, dat hij Zijn mond niet wilde open doen tot de koning, voordat hij zijn hart voor God had open gelegd. Het was door zulk een uitschietend gebed, een snelle begeerte, dat David zijn vijanden ter wraak overdroeg: "O Heere, maak toch Achitófels raad tot zotheid" (2 Sam. 15:31). Van dit soort gebed behoort men dan gebruik te maken bij onverwachte dringende noodzakelijkheid.

- (3) Dit soort gebed kan worden duidelijk gemaakt uit de noodzakelijkheid. Het is nodig ten opzichte van het plotseling gevaar waarin een mens soms gebracht wordt. waardoor geen tijd beschikbaar is voor het onafgebroken gebed. Wanneer u door enig gevaar wordt overvallen, hetzij van zonde of van lijden, behoort u dan niet tot God op te zien door een uitschietend gebed, om Zijn hulp en verlossing af te smeken? Het is noodzakelijk ten opzichte van de gedurige werking en roering der zonde, der verdorvenheid, in het hart van Gods kinderen. veel zondige, zinnelijke, godloochenende, godslasterlijke gedachten rijzen plotseling in hun hart op, hetwelk een plotseling gebed vereist. Het is noodzakelijk ten opzichte van de menigvuldige goedertierenheden, zegeningen en verlossingen, welke wij onverwacht van God ontvangen, zelfs in de algemene voorzienigheid, welke gelegenheid geven voor uitschietende gebeden en dankzeggingen. Dit soort gebed is een voortreffelijk middel om gevaar af te wenden, moeilijkheden te overwinnen, en voorspoedig te zijn in uw geoorloofde oogmerken, zoals te zien is in dat voorbeeld van die vromen dienstknecht: (Gen. 24 :12) "Heere, God mijns heren Abraham, doe ze mij toch heden ontmoeten, en doe weldadigheid bij Abraham mijnen heer;" en toen zij zich haastte, ontlastte zich zijn lof in dank, in stillen lof en dank (vers 26, 27). David kende dit soort van uitschietende gebeden en dankzeggingen bij liefelijke bevinding, waarom hij zeide: "Ik zal de Heere loven te aller tijd; zijn lof zal geduriglijk in mijn mond zijn."
- (4) Dit soort gebed kan worden duidelijk gemaakt uit deszelfs nuttigheid. Deze vrijheid is een groot voorrecht en de beoefening daarvan kan wonderlijk voordeel afwerpen. u moet niet denken, dat deze onsamenhangende en op zichzelf staande smekingen te vergeefs zijn, want als er nog geen woord op onze tong is, weet de Heere het alles (Psalm 139:4). Ja, zodra er een gedachte in ons hart, of een begeerte in onze ziel is, is God er in ingewijd. Ik zou u verscheiden voordelen van dit soort van bidden kunnen opnoemen, als:

1. Gods genadige aanneming en beloning van hetzelfde, zoals Davids uitschietend gebed tegen Achitofel, dat Hij diens raad tot zotheid wilde maken, genadiglijk gehoord en aangenomen werd, zodat zijn raad werd verijdeld. De arme boetvaardige moordenaar aan het kruis had een korten uitroep: "Heere gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn!" En het werd genadiglijk beantwoord: "Heden zult u met mij in het paradijs zijn." Christus, aan het kruis, schoot een kort gebed omhoog voor Zijn moordenaars: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen." En als antwoord daarop werden veel duizenden van hen bekeerd, **en wij verwachten een vollediger verhoring van dit gebed in de verdere bekering der Joden.** Toen Noach Cham vervloekte, voegde hij er een kort uitschietend gebed aan` toe, dat Jafeth mocht gezegend zijn: "God breide Jafeth uit, en hij wone in Sems tenten;" welk gebed beantwoord is, en beantwoord zal worden tot aan het einde der wereld. Het gaat ons heidenen nog wel om dat gebed. Zulke gebeden, hoe kort en schielijk ook, keren zelden ledig weder.
2. Een ander voordeel is, dat deze uitschietende gebeden bijzondere middelen zijn, om van iedere gelegenheid en elk voorval der voorzienigheid gebruik te maken tot ons geestelijk voordeel, en om ons de ganse dag in de vrees Gods te bewaren. Die korte ademhalingen kunnen ons het nodige toebrengen voor een lange loopbaan; zij houden

ons van binnen levendig en warm, en geven de gelovigen een spijs te eten welke de wereld niet kent.

Voordat ik van dit punt afstap wil ik u nog voor twee dingen waarschuwen.

- Ten eerste. Wacht er u voor, dat u uzelf niet met die uitschietende gebeden tevreden stelt, alsof er geen behoefte zou zijn aan andere gebeden, of aan langere gebeden, hetzij in de morgen, of in de avond, in uw opstaan, of in uw neerliggen. Evenmin als een kleine tussentijdse verkwikking de plaats van onze gewone maaltijden kan innemen, zo ook moeten deze uitschietende gebeden uw gebeden in de binnenkamer of in het gezin niet verdringen. God laat zich niet bespotten.
- Ten tweede, Hoedt u voor vormelijke en ongodelijke korte gebedjes, die van de lippen komen en niet uit het hart. Gelijk er sommige mensen zijn, die zich wanneer zij opstaan en naar bed gaan, tevreden stellen met een luid: "Heere ontferm u mijner", en dergelijke; zo zijn er ook wier mond de ganse dag door in hun gesprekken overloopt van vormelijke en ongodelijke gebeden, als: "Heere"; "goede God;" "God zegen mij;" "God bewaar mij," en dergelijke; die dat meer doen, als zij ergens om moeten lachen, dan om te bidden. Gedenkt, vrienden, dat dit soort van bidden, in plaats van zulk een hartelijk uitschietend gebed te zijn als waarover ik nu handel, een rechtstreekse ontheiliging van Gods Naam is, voor welke God u, zonder ware bekering en oprecht berouw, niet onschuldig zal houden.

2. Het tweede soort gebed, dat ik beloofde te zullen ophelderen is het verborgen en eenzaam bidden. Aangezien ik, toen ik deze tekst koos, voornamelijk op het oog had over het bidden in de binnenkamer en in het huisgezin te spreken, is mijn voornemen, als de Heere mij daartoe bekwaam maakt, die meer volledig te verklaren, opdat de verplichting daartoe op uw consciënties moge post vatten. Wat het verborgen of eenzaam bidden betreft, dat kan op verscheidene wijzen worden opgehelderd en bewezen.

(1) Uit het uitdrukkelijk bevel en de instelling van Christus, en de redenen met welke het wordt aangebeden, welke u bij elkander vermeld vindt in Matth. 6: "Maar gij, wanneer u bidt, gaat in uw binnenkamer, en uw deur gesloten hebbende, bidt uw Vader, die in het verborgen is; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal hei u in het openbaar vergelden."

1. Hier hebben wij eerst het bevel. "Maar Ik zeg u, wanneer u bidt, gaat in uw binnenkamer." Het wordt met gezag gegeven; Hij spreekt als een Wetgever, in onderscheiding van Mozes, en in tegenstelling met de Farizeeën. Niets kan vereist worden, dat duidelijker en preciezer, meer rechtstreeks en gezaghebbend is. Elke aanduiding van de wil van hem, die de Heere van allen en het Hoofd Zijner Gemeente is, is bindend voor alle Christenen. Zijn gezag toch moest onze consciënties verplichten tot de plicht, die Hij gebiedt. De wil van God in deze zaak wordt in veel andere plaatsen der Schrift aangewezen: "Ik wil, dat de mannen bidden in alle plaatsen" (1 Tim. 2:8); en wanneer zij dat in alle plaatsen moeten doen, dan ook in hun binnenkamers in de afzondering. Dit Goddelijk reukwerk moest elk vertrek met Zijn geur vervullen, en zowel uit de kamers als uit de kerken ten hemel opstijgen. Elke kamer in het huis moest geheiligd zijn tot een plaats van godvruchtige afzondering. Evenals Abraham overal waar hij kwam Gode een altaar oprichtte, zo moesten ook wij elke plaats tot een plaats des gebeds maken.
2. Wij hebben hier niet alleen het bevel, maar ook de redenen daartoe, hetwelk zoveel zal bijdragen tot bekrachtiging van de plicht, dat ik daar bijzondere aandacht aan zal schenken.
Wij kunnen hier vier gronden vinden voor het eenzaam bidden:

1. *De geschiktheid der afzondering: "de deur gesloten hebbende."*
2. *De betrekking tussen God en de biddende ziel: "bidt uw Vader."*

3. *Gods alwetendheid: "Die in het verborgen ziet."*
4. *Zijn milddadigheid: "Hij zal het u in het openbaar vergelden."*

1. De geschiktheid van de eenzaamheid en afzondering kan worden opgemaakt uit de bijzondere zorg welke Christus wil, dat wij aan de dag zullen leggen, als wij ons afzonderen. "Sluit uw deur." Laat niemand bij u komen om u te storen in uw spreken met God, noch u, indien dat mogelijk is, afluisteren. In het ware afgezonderde bidden moet er afzondering zijn van de stem, zowel als van het lichaam, want als men in Zijn kamer zo luid bidt, dat het op straat kan worden gehoord, dan is het geen eenzaam bidden, aangezien het niet beantwoordt aan het doel van deze afzondering, hetwelk is, het hart alleen voor God open te leggen en allen schijn van huichelarij en ijdele eer te vermijden. Wel is waar, keur ik niet af, dat men in het verborgen gebed Zijn stem gebruikt; want ik weet, dat voor sommige mensen het gebruiken van hun stem in het verborgen, zodanig, dat zij ten minste hun stem horen, een middel kan zijn om hen voor afdwalende gedachten te bewaren; mits dit zonder vertoon kan worden gedaan. Alles toch, wat in deze zaak in strijd schijnt te zijn met zelfverloochening en eenvoudigheid moet vermeden worden. Geheimhouding is hier een vereiste door de deur af te sluiten, of onszelf af te zonderen, zodat niemand ter wereld kan weten, wat tussen God en de ziel wordt verhandeld. Nu zijn er twee dingen, die, voor deze plicht des gebeds, de eenzaamheid of een verborgene afzondering zeer geschikt doen zijn.

- (1) Het is een wonder goed hulpmiddel voor zelfvernederende gedachten, gebaren, en uitdrukkingen. Zelfvernederende gedachten krijgen in het verborgen enige ruimte; want wanneer iemand gewaar wordt, dat zijn hart hard, dodig, stomp en ongeregeld, is, kan hij in het verborgen eens rusten, zichzelf beknorren, over Zijn ongesteldheid klagen, en dan weder tot zijn doel terugkeren en het weder en weder overpeinzen, totdat zijn hart in een betere stemming gebracht is; hetwelk hij niet zo geschikt en gelegen kan doen, wanneer anderen met hem tezamen bidden. Afzondering is ook soms bevorderlijk voor zelfvernederende houdingen en gebaren. Iemand die bidt, kan het tot een blijk van diepere vernedering soms nodig keuren zich voor de Heere in 't stof te buigen en zulke gebaren te gebruiken, die misschien niet zouden passen in het bijzijn van anderen; ook kan hij in het verborgen zulke zelfvernederende uitdrukkingen gebruiken, die voor de oren van anderen niet geschikt zouden zijn. Er zijn veel dingen, waarin een biddend mens in het verborgen tot een mate van vrijmoedigheid kan komen, welke hij anders niet kan hebben.
- (2) De eenzaamheid is een voornaam hulpmiddel tegen afleiding. De verbeelding sluit zich spoedig aan bij elke afzwerfing in het gebed, daarom behoort het zoveel mogelijk zonder afleiding te worden verricht. Toen Abraham op de berg ging aanbidden liet hij Zijn dienstknechten in het dal achter, opdat zij Zijn gemeenschap met God niet zouden verhinderen. Ik wil hiermede niet zeggen, dat de afzondering u zal vrijwaren voor alle afleiding, want als wij ons hart meenemen nemen wij daarin tevens een beginsel van afzwerfing mede, maar hoe erger het met onze harten gesteld is, hoe meer behoefte wij hebben alle geraas of zichtbare voorwerpen te vermijden, die ons van God kunnen aftrekken. Dit is de eerste grond voor het eenzaam bidden, hier door onze Heere geboden, getrokken uit de geschiktheid der afzondering.

2. Een andere grond en reden is getrokken uit de onderlinge betrekking tussen God en een biddende ziel: "Bidt uw Vader, Die in het verborgen is."

- (1) Als een kind iets bijzonders met Zijn vader heeft te verhandelen zal het hem apart nemen, of tot hem fluisteren, opdat niemand hem zal horen; zo hebben ook Gods kinderen dingen met God te bespreken, die niemand mag weten. Gelijk Ehud tot Eglon zeide: (Richt. 3:19) "Ik heb een heimelijke zaak aan u, o Koning," zo mag ook een begenadigde ziel zeggen: "Ik heb een heimelijke zaak aan u, o mijn Koning, mijn God, mijn Vader; ik heb U een zonde

te belijden, een genade van U af te smeken, die ik niet gaarne zou willen, dat een ander wist." In dit geval mogen wij zeggen: "Bewaar de deuren uws monds voor haar, die in uw schoot ligt" (Micha 7 :5) Er zijn dingen, die een heilige God vertelt, die hij niet aan vader of moeder, vrouw of vriend zou willen bekendmaken, al zijn zij hem zo lief als zijn ziel, Maar die hij alleen aan zijn hemelse Vader mededeelt. Voor Hem verbergt hij niets, hij vertelt Hem zijn beste en zijn slechtste dingen; voor Hem legt hij zijn hart open, omdat Hij zijn hart kent. "De Bruid van Christus," zegt iemand, "is zedig, en kan zichzelf niet zo vrijmoedig aan haar Liefste uitlaten in de tegenwoordigheid van anderen, dan wanneer zij alleen met Hem is." "Het hart kent zijn eigene bittere droefheid, en een vreemde zal zich met deszelfs blijdschap niet vermengen" (Spr. 14 :10).

- (2) Gelijk een kind zijn gedachten meer aan zijn vader mededeelt wanneer hij alleen met hem is, zo ook geeft een vader zich gemeenzamer aan zijn kind in een verborgen hoekje. God heeft soms de gelovigen iets te zeggen, dat de wereld niet moet weten. Toen Jozef zichzelf aan Zijn broeders bekendmaakte, kon hij zich niet bedwingen, en hij riep: "Doet alle man van mij uitgaan!" Toen weende hij overluid en zeide: "Ik ben Jozef, ik ben Jozef, die gij verkocht hebt." Zo gaat het ook tussen onze Jozef en Zijn broeders, Christus en Zijn leden. Wanneer Hij tot hen komt, en vorige liefdeloosheid, afkering en opstand in hen voorbijgaat en zichzelf openbaart, in kracht zeggende: "Ik ben Jezus, Ik ben Jezus, die gij verkocht en gekruisigd hebt"; dat vernedert hen en doet hun rotsachtige harten smelten, en verbroken zijnde, giet Hij de olie der vertroosting in de wonde. Het is een opmerkelijk woord, dat wij lezen in Jesaja 51: 2, waar God van Abraham zegt: (Eng. vert.) "Ik riep hem alleen, en zegende hem." Toen God Abraham, van al Zijn vrienden, alleen had geroepen, toen zegende Hij hem; en u weet wat de zegen van Abraham was, namelijk een verbondszegen. Zulke zegeningen pleegt God aan Zijn heiligen uit te delen, wanneer Hij hen in een eenzaam hoekje heeft gebracht. Dit deed een der Ouden belijden, dat "een stad Zijn gevangenis, en een eenzame plaats zijn paradijs was."

3. Een derde reden welke onze Heere voor dit gebod van het bidden in 't verborgen geeft is genomen van Gods alwetendheid: "Hij ziet in het verborgen," bijgevolg is Hij ook alwetend. De God, tot wie wij in het verborgen onze gebeden richten, is daar bij ons; Hij is niet een God die véraf, maar die nabij is. Hij ziet in het verborgene van ons hart. Het eenzaam bidden is een openlijke erkenning van de Goddelijke alwetendheid. "Gij God ziet mij." (Eng. vert. van Gen. 16:13) "Gij God des aanzien." In deze éne reden zijn veel redenen voor het eenzaam bidden ingesloten.

- (1) God ziet in het verborgene, daarom geeft Hij acht of u in het verborgen bidt of niet. God ziet naar u, wanneer u naar uw binnenkamer, of naar een eenzame plaats gaat, zeggende, als het ware: wat gaat die persoon zo dikwijls naar die stille plaats, naar dat vertrek, of die binnenkamer, en kan hij nooit tijd vinden om op zijn knieën te vallen en Mijn aangezicht te zoeken? Heeft hij zoveel in de wereld te doen, dat hij geen tijd over heeft, om, naar de hemel op te zien? God weet wat u in het verborgen doet, en wat u ongedaan laat.
- (2) Hij ziet in 't verborgen, daarom heeft hij uw heimelijke zonde gezien. Uw geheime en binnenkamerzonden zijn naakt en geopend voor Hem, en zou dan niet uw binnenkamer gebed getuigenis geven van uw oprecht berouw? Evenals zij, die in het openbaar zondigen in het openbaar moeten worden bestraft, behoren ook zij, die in het verborgen zondigen, dat in de eenzaamheid te beween. Onze zonde mag voor de mensen verborgen blijven, maar wij kunnen die niet voor de Heere verbergen; daarom moeten wij tot hem gaan en met David bidden: "Reinig mij van de verborgene afdwalingen" (Psalm 19 :13). Er is niemand onder u, die niet zijn verborgene zonden heeft.

- (3) Hij ziet in het verborgen en daarom is uw arbeid niet vruchteloos. Al weten de mensen niet waar u zijt en wat u doet, vergenoegt u daarmee, dat God en uw consciëntie bevoegde getuigen zijn van uw oprechtheid. Gedenkt, dat gij, wanneer u in 't verborgen bidt, uw goede werk niet *incognito*, niet als iemand die niet gekend wordt, doet. David zegt: "Heere voor U is alle mijn begeerte, en mijn zuchten is voor U niet verborgen" (Psalm 38:10). Uw God let op u. Verborgene gebeden in een kamer zijn de Heere evengoed bekend als openbare gebeden in een kerk.
- (4) Hij ziet in het verborgen, daarom is het gebed in de eenzaamheid een plechtige erkenning van Gods alwetendheid en alomtegenwoordigheid. Wanneer u in een afgezonderde plaats bidt, geeft u getuigenis van uw geloof in Gods alomtegenwoordigheid, en beschouwt u Hem, Die de hemel en de aarde vervult, hetwelk ons geboden wordt te geloven: "Zou zich iemand in verborgene plaatsen kunnen verbergen, dat Ik hem niet zou zien, spreekt de Heere? Vervul Ik niet de hemel en de aarde, spreekt de Heere?" Ja, zegt de gelovige ziel, waar ik ook ben, ik kan U niet ontlopen en overal waar ik ben mag ik tot U naderen. God is steeds bij ons door Zijn alomtegenwoordigheid, en wij moesten altijd bij God zijn door onze gebeden. Ik heb eens van een bekeerd mens gelezen, die placht te zeggen: "Mijn God en ik zijn goed gezelschap." O, God is zeker goed Gezelschap, vrienden, en wij moesten onze liefde tot zijn gezelschap betonen, door steeds bij hem te zijn, gelijk Hij altijd bij ons is. "Word ik wakker zo ben ik nog bij u." O vrienden, geeft uw gezelschap aan God, daar u altijd het Zijne hebt. Sommigen denken zeer weinig om Gods gezelschap, want zij geven God zeer weinig het hunne.

4. De laatste grond of reden voor het eenzaam bidden, waarmee onze Heere dit gebod aandringt, is hieruit genomen, dat God het in het openbaar vergeldt. "Uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden." "Die tot God komt moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen die Hem zoeken. "Hij zal u belonen," zodat uw bidden in 't verborgen uw tijd wel waard is, het zal geen vruchteloze dienst zijn. Ja, Hij zal het in het openbaar vergelden;" hoewel u in het verborgen bidt, zal Hij het u in het openbaar vergelden. O deze reden zegt ons veel.

- (1) Hij zal het in het openbaar belonen door een zichtbaar antwoord te geven op een verborgen gebed. Er was geen getuige toen Mozes op de berg voor Israël bad. Maar ziet, de ganse vergadering was er getuige van, dat God zijn gebed, om een afgodisch volk te sparen, hoorde. Niemand zag Jakob met de Engel worstelen, maar allen mochten zien, dat hij en zijn vijandige broeder, als een antwoord op zijn smekingen, elkander liefderijk omhelsden. Kunnen niet sommigen van Gods kinderen zeggen, dat zij weten, dat het niet te vergeefs is God in het verborgen te zoeken, want, dat zij zulke goedertierenheden van hem hebben verkregen, die zij Naftali mogen noemen: "Ik heb worstelingen Gods geworsteld en heb de overhand gehad." En evenals Hanna van Samuël zeide; "Ik bad om dit kind;" zo bad ik ook om deze genade; zij is op het gebed verkregen en zal met dankzegging gebruikt worden.
- (2) Soms vergeldt Hij het door onderscheidend voorzienigheden in een algemene ramp. God brengt hen gewoonlijk in de kamer van bescherming, die zich afzonderden in de kamer van godsvrucht. "Gaaf heen, Mijn volk, gaat in uw binnenste kamers; verbergt u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga" (Jesaja 26:20). Die in het verborgen treuren in Sion krijgen een Naam op hun voorhoofd. "Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtige."
- (3) God beloont in het openbaar de gebeden, die in het verborgen zijn gedaan, door hen die veel in de eenzaamheid worstelen meer gaven en genaden van Zijn Geest te schenken, en wel zulke, die zelfs door anderen zullen worden opgemerkt. Zij, die in het verborgen het dringendst zijn in het gebed, zullen soms het duidelijkst te kennen zijn in het gebed; zij, die met Mozes op de berg gemeenschap met God hebben zullen blinkende aangezichten

hebben. Wanneer een ziel in een verborgen plaats met God heeft geworsteld zijn de gevolgen daarvan zo aanmerkelijk, dat anderen moeten opmerken, dat zij met Jezus is geweest; zo iemand draagt een reuk van de hemel met zich om, in Zijn omgang en wandel. Dit moet ook noodzakelijk zo zijn, want omgang met God is van een veranderende natuur: "En wij allen, met ongedekten aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwde, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest" (2 Kor. 3:18).

Gods inzettingen zijn als kijkers waardoor het aangezicht van God te zien is. Van deze kijkers nu zijn er twee soorten, grotere en kleinere; de grotere zijn de openbare instellingen. de kleinere zijn deze persoonlijke plichten; in beide kan de ziel het aangezicht God, zoeken en aanschouw en zo hem gelijk worden. soms kan het zijn, dat de ziel Christus in de openbare instellingen mist, en hem in het verborgen vindt: Toen ik een weinige van hen weggegaan was, vond ik Hem, Die mijn ziel liefheeft." En wanneer de ziel Hem gevonden heeft, deelt Hij haar een liefelijke geur mee. Dan is haar reuk als de reuk des velds, hetwelk de Heere gezegend heeft, de geur van de godsdienst is aan haar, en gelijk zij de vleselijke mensen ten allen tijde overtreft, zo overtreft zij nu zichzelf. Waar is zo iemand geweest? Zeker, hij heeft met God gesproken. Gelijk alle Godzaligen voortreffelijker zijn dan hun naasten, zo zijn die vromen, die in het verborgen hun opwachting bij God maken, voortreffelijker dan de meeste van hun Godvrezende naasten.

- (4) God zal in de dag des oordeels het verborgen gebed in het openbaar vergelden, Dan, wanneer de hele wereld voor hem zal worden gedagvaard, en een iegelijk zal wegdragen hetgeen door het lichaam geschiedt, naar dat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad, Dan zal de Rechter het zaad Jakobs uitkiezen en hun zeggen, dat zij zijn aangezicht niet te vergeefs hebben gezocht. "Dit volk en Ik hebben elkander sinds lang gekend, en Ik gedenk der weldadigheid hunner jeugd, der liefde hunner ondertrouw; zij hebben Mij gezocht in de plicht en Ik zal hen bezoeken in goedertierenheid; zij en Ik hebben elkander meermalen in 't verborgen in liefde omhelsd, wanneer niemand ter wereld het wist. Wanneer zij met twijfel of vrees bevangen waren, of gebrek, of benauwdheid hadden, heb Ik hen in de afzondering of in het verborgen gehoord. Wanneer anderen hun tijd in ijdele uitspanning hebben verkwist, en hun ziel in goddeloosheid voor de verdoemenis hebben rijp gemaakt, zijn deze vrijgekochte gelovigen, als zij maar een weinige tijd konden ontroven naar een verborgen hoekje geslopen, waar zij hun klachten mij hebben bekend gemaakt, en Ik heb ze soms met een vrolijk hart en een dankbare tong weg doen gaan. En let er nu op, ziet, alle Engelen en mensen, Ik heb hun arbeid der liefde aangenomen, alle hun onvolmaaktheden vergeven, en Ik geef hun een plaats in Mijn onmiddellijke tegenwoordigheid, in eeuwige woningen. Zij, die zich van de wereld hebben afgescheiden, zullen nu van de bokken gescheiden zijn en eeuwig een plaats aan mijn rechterhand hebben. O zalige dag! O alles overtreffende vergelding! Zal niet dit een in het openbaar vergelden zijn: "Wel, u goede en getrouwe dienstknecht, ga in, in de vreugde uws Heeren!"

Zo ziet u het gebod van onze Heere, en de reden waarmee Hij deze plicht van het eenzaam bidden aandringt, welke de eerste beweeggronden waren, die ik heb voorgesteld ter opheldering van deze plicht.

Ik bemerk, dat ik dit nu niet verder kan voortzetten, Overdenkt hetgeen u gehoord hebt. Het bidden in het huisgezin en in het openbaar zal een aangename taak zijn, als u maar eerst, wat onze Heere u hier beveelt, in het verborgen nabij God kunt komen. U hebt het gezag van Christus te erkennen, aan Wiens gezag u belijdt uzelf te onderwerpen, en door Wiens verdienste u hoopt zalig te worden. Indien er enige kracht is in deze Zijn krachtige redenen kan het niet anders of u zult uzelf verplicht rekenen in het verborgen te bidden, en zal het u niet gemakkelijk vallen de klaarblijkelijkheid van deze plicht te ontvlieden.

Helaas! velen zijn een nachtegaal in het bos gelijk, van welke men zegt, dat hij het schoonst zingt wanneer hij meent, dat er iemand dichtbij hem is. Een huichelaar kan het best bidden, wanneer de mensen op hem letten; u zult hem zelden alleen met zijn hart in het verborgen werkzaam vinden.

Sommigen gaan naar de hel met een kaars in hun hand, met de kleuren van Christus op hun hoed en met zijn woord in hun mond; zij hebben een gedaante van Godzaligheid, maar verloochenen de kracht daarvan; een vorm van bidden, maar missen de geest; een bolster, maar zonder pit.

O gedenkt, dat er, behalve hen die openbaar goddeloos zijn, duizenden verloren gaan; want hoewel zij belijden, dat zij bidden, nochtans weten zij niet wat het is in het verborgen met God te worstelen. Daarom, wanneer u naar huis gaat, zoekt de eenzaamheid en begint dit zalig werk, en gaat voort, "volhardende in het gebed."